

KORNEL MORAWIECKI

2016

Kornel Morawiecki (1941–2019) – polityk, działacz opozycji antykomunistycznej, nauczyciel akademicki, marszałek senior Sejmu VIII kadencji.

Urodził się w Warszawie. W 1963 r. ukończył studia na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Wrocławskiego. Po studiach podjął pracę na Uniwersytecie, a następnie na Politechnice Wrocławskiej.

Już w latach 60. wraz z grupą przyjaciół zaangażował się w działalność opozycyjną. W 1968 r. uczestniczył w protestach przeciw represjom wobec studentów oraz inwazji wojsk Układu Warszawskiego na Czechosłowację.

W 1979 r. wszedł w skład redakcji podziemnego pisma „Biuletyn Dolnośląski”. Wydawnictwo ukazywało się regularnie do 1990 r.

W sierpniu 1980 r. Kornel Morawiecki wydawał ulotki wzywające do podjęcia na Dolnym Śląsku strajków solidarnościowych z protestującymi robotnikami Wybrzeża. Po porozumieniach sierpniowych aktywnie włączył się w działalność Solidarności, uczestniczył w historycznym I Krajowym Zjeździe Delegatów NSZZ „Solidarność” w hali Olivia w Gdańsku.

Od pierwszego dnia stanu wojennego ukrywał się w podziemiu. Zorganizował m.in. redakcję, druk i kolportaż pierwszego w kraju pisma podziemnego po 13 grudnia 1981 r. W czerwcu 1982 r. założył Solidarność Walczącą, największe po samej Solidarności ugrupowanie podziemne, deklarujące bezkompromisową walkę z komunizmem.

Pierwszym sukcesem nowej organizacji były manifestacje zorganizowane 13 i 28 czerwca 1982 r. we Wrocławiu. Demonstracje przekształciły się w wielogodzinne walki uliczne, wznoszono barykady, niejednokrotnie zmuszając oddziały ZOMO do wycofania się. Do końca lat 80. struktury Solidarności Walczącej powstały w całej Polsce. Istniała także sieć przedstawicieli w krajach Zachodu.

W listopadzie 1987 r. najdłużej ukrywający się opozycjonista został aresztowany, a następnie deportowany na Zachód. W sierpniu 1988 r. wrócił do Polski przez zieloną granicę.

Wierny swym przekonaniom sprzeciwiał się rozmowom z komunistycznymi władzami w Magdalence i obradom Okrągłego Stołu, uważając, że odwołują one jedynie nieuchronny upadek systemu totalitarnego i świadczą o rezygnacji z demokratycznych ideałów.

W 1988 r. został odznaczony przez Prezydenta RP na Uchodźstwie Kazimierza Sabbata Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. W 2019 r. odznaczony przez premiera węgierskim Krzyżem Komandorskim Orderu Zasługi, a także Orderem Orła Białego.